

derne står for en stadig større andel af ulykkerne og de arbejdsbetingede lidelser.

Det er jo ikke, fordi vi tror, at de foreslåede lovændringer i sig selv vil rykke afgørende ved dét. Vi er sikre på, at forskelsbehandlingen vil fortsætte.

Jeg kan godt se pointen i at få forslaget her behandlet 1 måned før julefrokosterne, men ellers har jeg ikke noget specielt hastværk. I mine øjne er det spørgsmålet, om der overhovedet er tale om en ændring i forhold til dansk retspraksis med hensyn til bevisbyrden i konkrete sager på det her område. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens svar på det. Jeg mener også, der er god grund til, at man skal undersøge det meget nøje i udvalget.

Når vi støtter forslaget, er det altså først og fremmest, fordi det kan medvirke til et fornyet fokus på den manglende ligestilling og ligebehandling. Et fokus, som jeg i øvrigt håber, regeringen vil medvirke til at omsætte i konkrete initiativer, ikke mindst på arbejdsmarkedet, og der tænker jeg især på det offentlige område, men selvfølgelig også det private. Det er et fokus, som de faglige organisationer kan bruge i dagligdagens kamp for reel ligebehandling.

Så vi støtter lovforslaget, men det er klart, at der skal foregå et grundigt arbejde i udvalget med hensyn til retspraksis i det her.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti synes vi faktisk, det er en god ting, når regeringen ønsker at implementere EU-direktiver ved lovgivning. Det er jo ikke traditionen hele tiden, så det synes vi faktisk er rigtig flot.

Og så vil jeg gerne sige, at vi selvfølgelig går ind for ligestilling. Det er også meget nødvendigt at gøre noget ved det. Det her direktivs implementering løser jo ikke alle problemerne, for det er rigtigt, som fru Jette Gottlieb også var lidt inde på, at kvinderne i mange tilfælde har de dårligste job, fordi de kvinder i den aktive alder, der er på arbejdsmarkedet endnu, har de dårligste kompetencer, den dårligste uddannelse osv. Det løser vi ikke ved det lovforslag her, men det er også værd at være opmærksom på hele tiden.

Så er der spørgsmålet om bevisførelsen, når der er tale om sexchikane. Jeg tror ikke, der er nogen, der har nævnt Det Danske Center for Menneskerettigheder, der også er i tvivl om, hvorvidt det er det rigtige, man gør nu, og om det er det rigtige tidspunkt at gøre det på. Så det kan vi andre jo også kun være betænkelige ved.

Men er det ikke muligt at dele lovforslaget, så vi tænker os lidt mere om med hensyn til den del? Jeg tror, at vi vil foreslå det eller snakke om det i udvalget.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil starte med at takke for modtagelsen af lovforslaget, og så vil jeg stiltørdigt sige, at det har undret mig at høre Venstres og Det Konservative Folkepartis ordførere. Nu er regeringen de sidste mange måneder blevet tæppet igennem af Venstres og De Konservatives forskellige politiske ordførere om, at det eneste, regeringen er optaget af i mange andre sager, er gerningsmandens retsstilling eller situation. Nu synes jeg ligesom, situationen er vendt lidt om. Vi er blevet bebrejdet i månedssvis, at alt for få kerer sig om ofret.

Med lovforslagets §§ 1-3 og § 5 gennemfører vi direktivet om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grund af køn på arbejdsmarkedet. Det overordnede formål er, som det fremgår af lovforslaget, at sikre en mere effektiv gennemførelse af det grundliggende princip om ligebehandling. Vi lempet beviskravene for lønmodtagerne og for selvstændige omfattet af ligestillingsloven. Man kan sige, at der sker en vis forskydning af bevisbyrden til den svage parts fordel.

I overensstemmelse med direktivet indskrives vi endvidere en klar definition af indirekte forskelsbehandling i de berørte love. Det har mangle, kan man sige, men der sker ikke herved nogen ændring i gældende ret.

Så til det meget omdiskuterede indhold i lovforslaget, § 4. Der indfører vi direktivets bevisbyrderegler også inden for ligestillingslovens område, dvs. uden for arbejdsmarkedet. Det bliver fremhævet, som om det kommer lidt sent. Jeg tror ikke, nogen har brugt udtrykket hovedkuld, men det kunne man næsten lytte sig til mellem linjerne, og jeg skal derfor gøre opmærksom på, at der i bemærkningerne til forslaget til lov om ligestilling af mænd og kvinder – ligestillingsloven, som vi kalder den i daglig tale, der blev fremsat den 9. februar i år – blev tilkendegivet, at det var hensigten, at bevisbyrde-direktivets princip om delt bevisbyrde også ville blive søgt gennemført på områder, der er omfattet af ligestillingsloven. § 4 i det lovforslag, vi behandler nu, følger netop op på den tilkendegivelse.

Det er vigtigt for mig at understrege, at det, der foreslås, er delt bevisbyrde og ikke omvendt